

Berlínský dlouhozobý rejdič

Názvy dle ES:

- N – Berliner Lange,
- F – Berlinois à bec long,
- A – Berlin Long Faced Tumbler.

Zařazení v seznamu plemen ES: rejdiči č. 805.

Původ: Německo, zejména Berlín a okolí.

Plemenné znaky

Rejdič hrdého a temperamentního výrazu, jemný, štíhly proporcionálně stavebný, vysokého postoje, skoro vodorovného držení těla s kolmo vztyčeným krkem a vodorovným nesením hlavy a zobáku.

Posuzování

Celkový dojem – tvar hlavy a zobák – držení těla – krk – nohy – oči – barva a kresba.

Exteriér

Hlava: extrémně úzká, dopředu protažená, při pohledu shora tvoří klín. Zobák s čelem v nepřerušené linii, bez patrného odsazení, nebo zúžení.

V záhlaví tato linie v pravém úhlu přechází do linie krku. Přes svou délku nesmí hlava působit hrubým dojmem a musí s jemně stavěným tělem tvořit harmonický celek.

- Oči:** poměrně velké, s malou zornicí a světlou, skoro bílou, pokud možno neprokrvenou duhovkou **obočnice** slabě vyvinuté, barvou odpovídající opeření, u červených a žlutých bledé.
- Zobák:** přímý, dlouhý a slabý, vodorovně nesený, špičkou dopředu směřující, bez přerostlého horního zobáku, u černých a modrých tmavý, u perlových světle rohový, u izabelových, červených a žlutých světle voskový **ozobí** ploché, přilehlé.
- Křídla:** pevně k tělu přilehlá, ramínka odstávající, nekrytá opeřením hrudi, letky dobře složené, na ocasu ležící, nekříží se ocas pevně uzavřený, téměř vodorovně nesený, nejméně o šířku palce přesahuje konce křídel.
- Opeření:** dobře vyvinuté, hladké.
- Nohy:** dlouhé, jemně kostnaté, úzce nasazené, s dlouhými běháky a bérce, s pevně přilehlým, hustým, až k prstům sahajícím opeřením, patní klouby lehce dozadu a dovnitř protlačené, nedotýkají se, prsty dobře roztažené.
- Krk:** dlouhý, slabý a rovný, kolmo vzhůru vztyčený, hluboce vykrojené hrdlo.
- Postava:** hrud' úzká, nevypjatá dopředu, břicho slabě vyvinuté, mírně vtažené. Zada plochá, jen málo spadající, úzká i mezi rameny.

Barva a kresba

Modrá pokud možno tmavě ocelově modrá, ne břidlicově nebo inkoustově modrá, perlová ve světlém tónu, izabelová jemně krémová, blížíci se barvě slonoviny. Černá je intenzivní se zeleným leskem, červená a žlutá jsou syté. Kresba je typická „stračí“ (sedlatá s barevnou hlavou) s bílým znakem (tzv. „srdcem“) přibližně v polovině krku, nebo bez něj a bílým hřbetem. Srdce má být pokud možno malé, ale připouští se jakákoliv velikost, pokud je uzavřené. Ocas má být pokud možno v čisté barvě, neprokrvetlý a bez zábělů (tzv. „zrcadel“). Bělohrotí mají 7 až 9 bílých letek. Bílé punčošky až k patním kloubům.

Rázy

Sedlatí modří, perloví, izabeloví, černí, červení a žlutí. V každém barevném rázu také bělohrotí s perlovýma očima, dále bílí s tmavýma očima, bledými obočnicemi a světlým zobákem. Třebaže jde o meziprodukty, bývají vystavováni a posuzováni.

Vady

Příliš silné, těžké tělo, široké, nebo odsazené čelo, příliš silné, nebo zaoblené záhlaví, nečistý, příliš silný, ohnutý, nebo sklopený zobák, výrazné ozobí, červené obočnice, příliš silný, krátký, nebo prohnutý (tzv. „koňský“) krk, lalůček, podkleslé nohy, barva v křídlech, nebo bílá v ocasu. (Malé nečistoty oka jsou považovány za vadu zcela nevýznamnou).

Kroužek č. 7.